

primum exercitium domi absolvendum

Emendata/renovata ratio scholarum/ludorum magno, immo nimio stetit/constitit.

Quaecumque aliena et difficilia (esse) videbantur expulsa (abrogata/eiecta/remota) sunt; et sine dubio omnia monumenta litterarum (scripta magni momenti) difficilia erant.

Si omnino (defendi) possunt, studia linguarum antiquarum (studia linguae Graecae atque Latinae) defendendantur/probentur nequaquam usu simplici (ea specie commodi), quo homo Graecis litteris imbutus/praeditus (ex eo) fruatur, quod originem nominum Germanicorum “Gastwirtschaft” (id est “cauponae”) et “gastronomiae” (quae est ars ventrem curandi) (arte etymologicā) distinguere/discernere possit.

Utinam potius sequamur viam ac rationem, qua Fridericus Nietzsche usus est in ea parte libri *De fato/interitu/tenebris/crepusculo falsorum deorum/idolorum*) scripti, quae apte inscribitur *Quae gratus ab antiquis accepi / De iis, quae antiquis debeo.*

Quo in scripto refert/narrat de quadam poetica voluptate qua Quintum Horatium primum legens statim affectus est. Aliis quibusdam linguis, ut copiose laudat Fridericus, id quod (hanc perfectionem quam) Horatius in odis assecutus (adeptus) sit, ne peti (propositum/-am) quidem (esse) posse.

Quod opus quasi tessellatum verborum/ Quam compositionem verborum, quorum unumquodque (sic)ut et sonus et locus et notio ad sinistram dextramque omnes in partes vim effundit/diffundit, quae signa minima et circuitu et numero, quam maximum vigorem eorum signorum!“

Talibus igitur verbis Fridericus usus est, quo nemo dulcius aut dignius linguam latinam unquam laudavit, praesertim cum esset ipse auctor et criticus maxime idoneus.

Multi ut Fridericus ipse linguam graecam etiam pluris existimabant quam illam latinam; quod fecerunt non solum amore praestantissimorum librorum ea lingua conditorum/editorum, qui plurima scripta Latina obscurant/superant/oblitterant, sed etiam propter linguam ipsam eiusque artem grammaticam necnon verborum et compositionem et constructionem et copiam/abundantiam.